

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibvs Moribvsqve Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. VI. Recollectio precatoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

Deus omnia in omnibus. Subiectus erit, nimirum secundum humanitatem. Modò non ita apparet subiectus Patri, quia occupatur in regenda Ecclesia: tunc verò perspicuè apparebit; quia cum Patri regnum tradiderit, completum erit opus salutis nostræ, quod ipsi commissum erat: vnde nihil aliud supererit, quàm vt ipse quoque se totum cum omnibus electis, nempe caput cum corpore, Diuinitatis obsequio & gloria per contemplationem, amorem, gaudium, & aeternam benedictionem, laudem, & gratiarum actionem impendat. Sic Deus erit omnia in omnibus; quia sola Diuinitas (Pater, Filius, & Spiritus) hoc eminentissimo modo in omnibus regnabit & dominabitur, omnium corda & aires animæ plenissime possidens: sola in omnibus omnium votorum & desideriorum completio: sola omnium lux, omnium amor, omnium gaudium, omnium gloria, omnium opulencia, omnium vita, omnium beatitas: sola ita fulgebit & vigebit, & eminebit in omnibus, vt præter ipsam nihil esse videatur, sicut ignis in ferro candente ita eminet, vt præter ignem nihil appareat. Hoc erit regnum futuri sæculi: hoc modo omnes facti erunt participes Diuinitatis, & in eius beatissima fruitione conquiescent. Hoc modo Deus erit vltimus finis, & terminus, & requies Sanctorum.

*Quomodo
Filius Patri
subiectus
erit, vt ser-
uet.*

*Deus erit
omnia in om-
nibus multis
modis.*

CAPVT VI.

Recollectio præcatoria.

87 **F**ILII hominum vsquequò graui corde, vt quid diligitis vanitatem, *Psal. 4.*
& queritis mendacium? Vanitas sunt omnia ista quæ tanto studio sectamini, honores, diuitiæ, voluptates, quorum causa omnes animæ opes, quibus solidæ & aeterna poteratis comparare, frustra expenditis. Vanitas vanitatum & omnia vanitas, dixit Ecclesiastes *Eccl. 1.* ista omnia expertus, & sic mente contemplatus. Merito vanitas, quia ad finem ad quem conditi sumus, nihil præsent, sed plerumque etiã plurimum, obsunt. Mendacia sunt omnia ista, promittentia felicitatem, & adferentia miseriam. Verè filij hominum, non filij Dei, qui ista quarunt, mente caeca, cupiditate inconsulta, labore inutiles & pernicioso. Non ad ista creati sumus, & in hoc mundo constituti, non in illis situm bonum nostrum, & requies nostra. terrena sunt & temporanea, non possunt animum, cuius

Eeee 3

natura

Psal. 4.

natura caelestis & aeterna, cuius capacitas im mensa, cuius dignitas super Angelis, perficere vel satiare. Quod ergo est verum bonum nostrum? *Quis ostendet nobis bona? signatum est super nos lumen vultus tui Domine, dedisti letitiam in corde meo.* Solum lumen Fidei hoc bonum nobis ostendere potest, & viam qua ad illud peruenitur: cuius rei cognitio incredibilem animo letitiam adfert. Quid enim optabilius quam nosse summum bonum, finemque ultimum, & tenere viam certissimam qua ad illud peruenitur? sine hac notitia, omnis alia sapientia inutilis, nec sapientiae nomine digna.

Omnes Philosophiam
et. minimum
salutis. igno-
raverunt.
1. Cor. 2.
Daniel. 3.

Has omnes illi antiqui Philosophi destituti fuere, & ideo eva-
nuerunt in cogitationibus suis, nihil commodi ex omnibus suis
studiis & laboribus reportantes. *Quis enim novit sensum Domini,
nisi spiritus Domini qui scrutatur profunda Dei,* per quae nobis hoc
abditum Dei consilium est revelatum? *Benedicant tibi caeli, terra, ma-
re, & omnia quae in eis sunt, laudent & superexaltent in saecula,* quia
ante omnia saecula tibi cura fuit de nobis, & in primo Trinitatis
tuae consistorio benignissimum de nobis consilium cepisti, ut nos
Divinitatis tuae, omniumque bonorum & gaudiorum tuorum fa-
ceres participes. Quis non obstupescat ad tantam benignitatem
& dulcedinem? quis hoc unquam sperare vel divinare potuisset?
sed ita placuit infinitae illi bonitati, cuius indoles est, ineffabilibus
modis se diffundere & communicare. Solus bonis tuis in tua aeter-
nitate fruebaris, nullius egens, ipse tibi qui bonum es infinitum ad
omnem beatitudinem sufficientissimus. Neque tibi voluptas dul-
cissimae societatis & amicitiae in Personarum trinitate deerat, cum
inter Patrem, Filium, & Spiritum sanctum summa sit societas,
summa amicitia, summa omnium bonorum, gaudiorum, & con-
siliorum communicatio. Itaque non egedas creaturae consortio,
nec aliquid tibi commodi per eam accedere poterat: nihilominus
bonitatis tuae indulgens propensioni, nos condere voluisti, ut ad
consortium bonorum ac gaudiorum tuorum evaherem.

Deo ab aeter-
no societas
& amicitia
bonum non
desuit.

Infinitum inter te & nos est intervallum, non loci, sed naturae,
ut qui infinite supra omnia eleuatus supereminens, intercedentibus
infinite rationalis naturae gradibus, quos in tua sapientia & poten-
tia dispositos contines: nihilominus tanta est potentia bonitatis
tuae, ut mentem nostram supra omnia creata & creabilia eleuare
possis, & miro modo absque medio tibi per visionem, amorem, &
gaudium coniungere. O admirabilem, beatam & gloriosam unio-
nem,

nem, in qua simul & summum bonum nostrum, & summa gloria tua reposita! per illam enim efficiamur participes Diuinitatis & omnium bonorum ac gaudiorum tuorum; & per eandem Diuinitas tua summè fulget extra se in speculo mentis creatæ, sicut intra se fulget sibi. In aliis rebus creatis, vt in mundi fabrica, & variis rerum gradibus, elucet tenues quidam radij Diuinitatis tuæ, ex quibus tuam potentiam, sapientiam, bonitatem quasi coniectando cognoscere possumus: at in mente nostra sic eleuata & vnita tibi splendet tota Diuinitatis plenitudo, totaque relucet eius pulchritudo; ita vt quamuis in se vnica sit, miro tamen modo multiplicetur, vt tot videantur esse Diuinitates, quot sunt beatæ mentes. In hac vnione omnia bona nobis affluent, eritque oroniam nostrorum desideriorum consummatio: affluet potentia, quia erimus reges & Filij Dei: affluet sapientia, quia ipsum sapientiæ fontem tenebimus & contemplantur: affluet sanctitas, quia eximus ille amor est summa sanctitas, & omnium virtutum perfectio: affluet diuitia, quia regnum caelorum & omnes eius opes nostræ erunt: affluet honores, quia omnes tamquam filij Dei excipiemur & honorabimur: affluet pulchritudo, quia corpore instar solis fulgebimus, mente instar Diuinitatis: affluet gaudia & delectationes, quia *omnes inebriabuntur ab vbertate domus tue, & torrente voluptatū tuæ potabunt eos.* sicut enim erit incomprehensibilis copia bonorum, ita etiam erit & gaudiorum ac delectationum. Affluet pax & securitas, quia nihil nec foris, nec intus vniquam turbare poterit, nihil accideret triste vel quod minus gratum: simulque certissimi erunt, hunc statum fore eis sempiternum.

Psal. 35.

94 Inque hac vnio in qua & summum bonum nostrum, & summa Dei gloria, nobis vnice sit sordi, & ad eam supra omnia adspicimus. Bona huius vite quantumuis magna videantur, præ illo bono vilescant nobis omnia, & instar nihili reputentur. Omnes nostræ cogitationes, curæ & labores ad illud tendant, nec vsquam nisi in illo sit menti nostræ requies. Verum, quia tantum bonum longè positum est supra vires nostras, ad te confugimus, o benignissime Deus, vt qui sola bonitate tua infinita nos ad tantū & tam sublime bonum ab æterno destinasti, & vt ad illud nos perduceres, mundum condidisti, carnem assumpsisti, mortem sustinuisisti, & alia innumerabilia designasti: benignitatem tuam in nos continues, neque illam ob ingratitudinem vel negligentiam nostram, vel

vel alias humanæ vitæ labe, quæ subinde per fragilitatem subre-
punt, abruptas vel imminuas, sed potius daugeas, memor æterni
consilij tui & omnium miserationum tuarum, quas hæcenus præ-
stitisti nobis. Illumina mentes nostras lumine Spiritus tui, quo &
mundi istius (cuius præstigijs plerique pereunt) vanitates & peri-
cula, & æternorum bonorum quæ nobis in te præparasti excellen-
tiam & suavitatem possimus cognoscere. Fac ut illa nobis semper
ob oculos versentur, & vehementem in animis nostris impressio-
nem faciant, qua ad caducorum omnium contemptum, & ad
æternorum amorem ac studium impellamur. Numquam flacce-
scant desideria, suspiria, & conatus nostri, donec ad vitæ huius ter-
minum peruentum fuerit; in quo per gratiam tuam digni inuenia-
mur regno tuo, & quiete illa æterna, qua omnes Sancti in te vlti-
mo fine & summo bono suo, per visionem & amorem cum in-
effabili gaudio, omnium viciorum suorum compotes effecti, re-
quiescent.

INDEX